

Časopis Trefa

Školní časopis žáků a učitelů na ZŠ a MŠ Tupolevova, Praha

Úvodník redakce

Školní rok je v plném proudu, za několik dní nás čekají Vánoce a konec prvního pololetí na sebe také nenechá dlouho čekat. Všichni si jistě každý den odškrtáváte zbývající dny do Štědrého dne. Ke krácení dlouhých chvílí však můžete využít další číslo našeho školního časopisu Trefa.

Všichni jsme přemýšleli nad tím, jak asi bude vypadat nový školní rok. V těch předchozích dvou jsme se často setkávali s distanční výukou, povinností nosit roušky/respirátory, povinná testování a

mnoho dalšího. Zcela jistě si můžeme oddechnout, že až na ojedinělé karantény běží doposud tento školní rok jako ty, na které jsme byli zvyklí ještě před covidem. Bud' me rádi za to, že nemusíme být přikováni k obrazovce počítače několik hodin denně a můžeme se i nadále potkávat se svými spolužáky a učiteli přímo ve škole.

Ani v tomto čísle nevynecháme naše pravidelné rubriky. Budete se moci dočíst o tom, jakým způsobem vaši spolužáci tráví svůj obvyklý den, poznáte blíže jednu z paní učitelek a mnoho dalšího.

Na závěr nám nezbývá již nic jiného, než vám popřát klidné prožití vánočních svátků, hodně štěstí v novém roce, co nejvíce úspěšné zakončení prvního pololetí a těšíme se na další shledání, ale tentokrát již v roce 2022.

Redakce

Tipy na vánoční akce

Vánoční kluziště – na několika místech v Praze si můžete užít bruslení pod širým nebem, či rozsvěceným stromečkem, a oslavit tak Vánoce pohybem

Lampář na Karlově mostě – lampář každý den ručně rozsvěcí plynově osvětlení pomocí dlouhé tyče, denně tento staropražský lampář musí ručně rozsvítit 46 plynových luceren

Koledy na Kampě – zazpívejte si 24. 12. vánoční koledy u pilíře Karlova mostu za doprovodu živé hudby, zpěvníky dostanete přímo na místě

Úvodník pana ředitele

Zdravím všechny čtenáře Trefy!

Je tu opět předvánoční čas a s ním plno tradic. Naši školu navštívil v pátek Mikuláš, který se zastavil nejen u dětí ve školce, ale i v prvních a druhých třídách. Jaké bylo překvapení druháků, kteří očekávali, že Mikuláš bude pan ředitel (protože si to z nějakého důvodu mysleli z minulého roku) a pak, když dorazil opravdový Mikuláš s celou svou družinou, se nestačili divit! Někteří pak slibovali hory doly...

Další zajímavou tradicí, kterou jsme minulý rok bohužel nedělali (kvůli nařízeným hygienickým opatřením), je soutěž o nejhezčí výzdobu tříd. Vězte, že obejít vaše třídy je to nejmenší, ale vyhodnotit soutěž, je velmi těžké. Plno z vás se opravdu snažilo, hlavně mladší žáci, takže hledat ty nejhezčí třídy nebylo vůbec snadné. Až budete číst tyto řádky, budete už vědět, že jsem nakonec vyhodnotil tři kategorie a to podle pavilonů. A že určitě nejhezčí je pavilon E!

Plno dalších hezkých tradic Tupolevky nám teď komplikuje Covid. Už dva roky jsme neměli vánoční koncert v atriu u stromečku a besídky ve třídách zase budou muset být trochu omezené. Nedá se nic dělat. Důležité je zdraví!

Myslím si, že jsme všichni rádi, že můžeme chodit do školy, a tak některá omezení musíme brát jako to nejmenší, co by nás mělo trápit.

Ted' něco veselejšího. Chci pochválit kluky z osmiček, kteří celý podzim pracovali na naší nové venkovní učebně pod korunami stromů u kamenných soch. Jistě jste si všimli. Ještě nejsou lavičky hotové, musí se obrousit a natřít, ale sedět se na nich už dá. Kluci s panem učitelem Zerzánem odvedli kus práce. Naučili se přesně měřit, řezat, a i s aku vrtačkami si užili legraci.

Dále pak moc chválím naši družinu, která moc hezky vyzdobila cestu do jídelny/družiny – krásné papírové hrady, sněhulák, vánoční výzdoba.

Kromě výzdoby školy jsem si také všimnul, že většina z vás umí pěkně pozdravit, když potkáte dospělého na chodbě.

Stejně tak vás všechny chválím, že dodržujete všechna bezpečnostní opatření – nosíte na chodbách roušky, myjete si ruce, poctivě se testujete. Kdo chce, nosí respirátor/roušku po celou dobu ve škole. Je to jen jeho rozhodnutí se chránit, takže bych byl nerad, kdyby někdo jiný na to reagoval hloupými řečmi nebo se nějak posmíval. Už jsem se s tím na druhém stupni setkal!

Pojďme si užít Vánoce, jak to jen půjde!

Přeji nám všem klidné svátky, bohatého Ježíška, plno cukroví a dobrot, také nezapomeňte myslet na druhé a hlavně hodně zdraví a štěstí.

Váš pan ředitel

Váš
pan ředitel

Strípky z Letňanských listů

Dravci na Tupolevce

Několik dravců v čele s panem chovatelem zamířilo dne 10. září 2021 na školní hřiště ZŠ Tupolevova.

Žáci tak mohli z bezprostřední blízkosti obdivovat např. krásu sokola loveckého, ale i majestátnost a vznešenost orla bělohlavého.

Názorně si tak mohli prohlédnout to, co jindy vidí jen na obrázku v učebnici. Nejenže bylo žákům zprostředkováno poutavé vyprávění o životě dravců v přírodě, mnozí z nich si mohli rovněž na chvíli nasadit rukavici, a zapojit se tak do samotného výcviku těchto zvířat.

Text: Anna Karová

Foto: Lenka Jacko

(Letňanské listy 18. 10. 2021)

Jazykový pobyt Erasmus + English language center Brighton

INTENSIVE GENERAL ENGLISH LANGUAGE TRAINING

V druhé polovině září jsem se zúčastnila zahraničního studijního pobytu v anglickém Brightonu. Projekt byl realizován prostřednictvím vzdělávacího programu Evropské unie Erasmus+. Z nabízených destinací jsem zvolila Brighton, přímořské letovisko na jihu Anglie, a to z důvodu nabídky vysoce kvalitních jazykových škol, ale i kvůli duchu a atmosféře tohoto města.

Cílem mého pobytu bylo především prohloubení znalostí angličtiny a anglických reálií, ale také setkání se zahraničními kolegy. Díky skvělé jazykové škole English Language Center a pobytu v anglické rodině jsem měla možnost každodenní intenzivní konverzace v angličtině.

Výuka probíhala denně od 9-15,30 a lekce ve škole zahrnovaly kromě konverzace i gramatiku, poslechy, prohloubení slovní zásoby, kompozici a sloh a čtení. Kvůli pandemické situaci se ovšem nepodařilo dosáhnout mého druhého cíle – seznámení se s kolegy-učiteli z jiných evropských zemí, výměna zkušeností a možná spolupráce do budoucna, neboť v době mého pobytu se žádní učitelé studijního pobytu nezúčastnili.

Na druhou stranu jsem ale měla možnost seznámit se s mladými studenty z evropských i asijských zemí a poznat nejen jejich kulturu a přízvuk v angličtině, ale také úroveň jejich angličtiny.

S potěšením jsem mohla konstatovat, že řada mých studentů devátých ročníků se jim již dnes vyrovná a ostudu by rozhodně neudělali. Také jsem samozřejmě měla možnost pozorovat při práci své

anglické kolegy během naší výuky a odnesla jsem si několik inspirací pro vlastní hodiny.

O víkendech jsem mohla podniknout výlety do jiných míst v Anglii. Na pobřeží nedaleko Brightonu jsem obdivovala křídové útesy Seven Sisters, navštívila jsem slavný megalitický monument Stonehenge na Saliburské pláni a zavítala jsem do malebného lázeňského městečka Bath.

Za svého pobytu jsem samozřejmě vyzkoušela některá z typických britských jídel: fish and chips, jacket potatoes či yorkshirský pudink.

Rovněž bylo zajímavé na vlastní oči pozorovat problémy spojené s Brexitem a seznámit se s názory a náladami běžných občanů, kteří bez výjimky vyjadřovali rozčarování z aktuální situace.

Můj studijní pobyt byl velmi příjemný i přínosný a neváhala bych jet na podobný kurz znovu. Moje poděkování patří odboru školství, kultury a tělovýchovy Městské části Prahy 18, který opakovaně podání projektu inicioval a realizoval, a tím nám umožnil tyto zkušenosti získat a především koordinátorovi Erasmus+ panu Marku Třeštíkovi, který v rekordně krátkém čase dokázal můj pobyt zařídit navzdory obtížným podmínkám způsobených Kvidovou krizí. V neposlední řadě patří můj dík i mému zaměstnavateli, MŠ a ZŠ Tupolevova, která mi vždy poskytla pomoc a podporu při mém dalším vzdělávání a rozvoji.

*Text a foto: Pavlína Neubauerová, ZŠ a MŠ Tupolevova
(Letňanské listy, 24. 11. 2021)*

Akce “Můj oblíbený autor”

Pořádala Místní veřejná knihovna v Praze 18 dne 6. října 2021. Reportáž z akce pro vás napsala Bětka Špillingrová.

Dne 6. 10. jsme s Hanou Kreibichovou navštívili knihovnu MČ Praha 18. Šly tam: Alžběta Špillingrová (5.A), Natálie Lášová a Andrea Nosková (5.C), Aneta Hanzíková a Lucie Horáková (5.B).

Každá z nás si připravila plakát o svém oblíbeném autorovi. V knihovně se sešly děti 5. tříd z různých škol. Když jsme přišli do knihovny, odložili jsme si věci a sedli si na židle.

Každá škola dostala jednu barvu draka. Tupolevka měla oranžovou. Na draka jsme napsali naše jméno a jméno autora.

Draci se dali do tašky a paní knihovnice losovala. Každý, kdo byl vylosován, nalepil svého draka na bílou tabuli a přednesl svůj plakát.

Na konci všichni dostali odměnu v podobě bloku, sladkosti a plakátu.

Anketa

Zeptali jsme se žáků 6.C, jak obvykle tráví Vánoce a co dělají nejraději

Koukám na vánoční filmy a jím perníčky, a nebo jdu s kamarády bobovat.

Jím, koukám na pohádky, zdobím stromek, lyžuji, bobuji, kouluji se, ohřívám se na topení. Když se vrátíme z lyží, hrajeme hry, dáváme si dárky, prostě jsem s rodinou a kamarády. Nakonec se koukáme, jak se vyhazuje stromek oknem ven.

My jezdíme vždy k babičce, kde jsou i bratřenci, a tam chodíme každý den na statek a jezdíme v traktorech.

Jím cukroví od babičky a hraji si se svou kočkou Gízou a tím trávím klidně celý den.

Bud' jsem na koních, nebo trávím čas s co nejvíce lidmi z rodiny.

O vánočních svátcích se rád večer dívám s rodinou na televizi a hraji společenské hry.

Když jsem s rodinou, tak si to užiju vždy a všude.

Rád vzpomínám na svou maminku, která je bohužel už v nebičku. Rád trávím čas s rodinou.

Nejraději se kouluju a bobuju. Taky rád chodím na turnaje a sportuju. Prostě slavím Vánoce a rozbaluju dárky.

Pečeme s maminkou cukroví. Jezdíme k babičce. Celá rodina zpíváme koledy. Chodíme se dívat na stromeček.

Rád mamce pomáhám péct cukroví a rád ho i jím. Dívám se na filmy a rád rozbaluju dárky.

Trávím hodně času s rodinou, přespávám u kamarádek a mám ráda vše spojené s Vánoce: světýlka, bramborový salát, řízek, perníčky, film Sám doma a koledy.

Poslouchám koledy, pečú cukroví, jím cukroví, vyrábím ozdoby, jezdím k babičce, také si dávám do vany vánoční bombu, nosím vánoční oblečení a mám ráda rodinnou atmosféru.

Každý rok si ráno 24. prosince vyjedeme ven a hrajeme si se sněhem. Pokud sníh nenapadl, mamka uvaří něco dobrého a koukáme se na Grinche, Sám doma atd.

Koukám na vánoční pohádky, jím cukroví a další sladkosti, doděláváme výzdobu. Když sněží, chodíme bobovat. Jsem prostě s rodinou a užíváme si společně spoustu dalších aktivit.

Rozhovor

S paní učitelkou Evou Hradeckou

Co vás vedlo k tomu, že jste začala studovat pedagogickou fakultu?

I když jsem si po maturitě ještě nebyla úplně jistá, co chci dělat, vždycky jsem věděla, že to bude mít co dělat s jazyky, které mi šly, a především mě moc bavily. Když jsem potom k tomu přičetla to, že na školu vlastně vzpomínám ráda, hlavně kvůli skvělým učitelům, kteří mě jako lidé inspirovali, byl pro mě „ped’ák“ jasná volba.

Co je podle vás nejlepší na profesi učitele?

Pro mě osobně je nejhezčí ten pocit, když žáci pochopí látku, například nějaký složitější gramatický jev – je to pro mě odezva, že jsem tu látku uchopila za správný konec a vysvětlila to srozumitelně a správně.

Podle čeho jste se rozhodovala, že půjdete studovat zrovna tento (tyto) obor (obory)?

Čeština, španělština a angličtina byly vždycky mé silnější stránky, takže jsem měla v podstatě jasno hned – jen jsem se nějakou dobu rozhodovala, jestli k češtině přidám angličtinu nebo španělštinu, nakonec zvítězila druhá možnost, a vůbec toho nelituji.

Jaké jsou vaše koníčky?

Když zrovna neučím nebo sama nestuduji, ráda si zacvičím či zaběhám se psy, koukám na Netflix (momentálně mám rozkoukaný seriál La casa de papel) nebo zajdu s kamarády na něco dobrého k jídlu nebo do kina.

Kterou knihu jste naposledy přečetla a o čem byla?

Naposledy jsem četla knihu Harry Potter a princ dvojí krve – myslím si, že netřeba blíže představovat.

Jaká byla vaše oblíbená kniha, když jste byla na 2. stupni ZŠ?

Jéé, těch bylo! Ale mezi moje favority patřily a patří knihy 1984 od George Orwella, *Dívka s pomeranči* od Josteina Gaardera a *Saturnin* od Zdeňka Jirotky, ten mě vždy zaručeně rozesměje.

Jaký předmět na ZŠ/SŠ vám nikdy moc nešel?

Moje noční můra byly matematika, fyzika a chemie.

Měla jste na ZŠ svého oblíbeného učitele?

Ano, mojí oblíbenou učitelkou byla naše češtinářka.

Proč si myslíte, že je škola pro žáky tak důležitá?

Škola je důležitá nejen co se týče vzdělávání a výchovy, ale je to také místo, kde se děti seznamují a dělají si nové kamarády. Proto by škola měla být místem, kde se děti budou cítit příjemně a bezpečně a kam se budou těšit.

Máte nějaké životní motto, kterým se řídíte?

Když nejde o život, nejde o nic.

1 den s....

Barbora Kozderová, 8.B

Můj den začíná v 6:25 poměrně příjemným zvukem budíku, poté se jdu nasnídat a provést ranní hygienu. Následně se připravím do školy a v 7:20 vyrazím se svými dvěma sourozenci do školy.

Cesta nám trvá zhruba 20 minut a většinou nám bratr vypráví něco o vesmíru. Ve škole máme obvykle 5 hodin, a pak jednu nebo dvě odpoledka. Každé úterý a středu chodím do ZUŠky na hodiny klasického tance, tedy baletu. Domů se obvykle vracím okolo 7. hodiny, a tak toho už moc nestihnu. K večeri nám mamka většinou usmaží palačinky nebo lívance, když má však náš bratr rugby, musíme si večeri

udělat sami. To pak obvykle vyhrají těstoviny nebo tousty. Po večeri se jdu umýt a vyčistit zuby. Poté už následuje jen krátká lekce angličtiny v mobilní aplikaci Duolingo a v 9 hodin máme již zhasnuto a jde se spát.

Příběhy různých podob ze 7. ročníků

V následujících dvou příbězích se právě čtenář stává hlavním aktérem toho, jak a kam se bude děj dál vyvíjet. V určité fázi je jen na vás, jakou možnost zvolíte a jakým směrem se příběh bude ubírat. Ukázky zprostředkovala paní učitelka Mrzílková.

Matouš Lanc

Pedro, malý Kov-boj (western/akčňák)

Úvod: Byl jednou jeden malý kluk, který se jmenoval Pedro. Měl už jen maminku, která mu s oblibou říkala: „Pedříčku, ty můj chlapečku.“ Žili spolu v jedné jeskyni uprostřed pouště.

1 nebo 2

1 Jednou je zčistajasna přepadla banda banditů a chtěla je zabít.

3 Pedro se začne bránit. **nebo** 4 Pedro neudělá nic.

2 A takhle si žili šťastně až do konce svých životů. Z Pedra se stal pěkný baculatý Jeníček a oba se přestěhovali do perníkové chaloupky v Rusku. KONEC

3 Pedro vzal ze stěny kulomet a začal po nich metat koule. Banditi se lekli a utekli. Ovšem při

odchodu ještě stačili zastřelit jeho maminku. **Kam půjde Pedro dál? 5 nebo 6**

4 Banditi oba dva zastřelili. Vzali všechny peníze a cennosti, zbraně, jeskyni vypálili a utekli. KONEC

5 Pedro si sbalil svoje cennosti, zbraně (měl jich plno, protože jeho otec byl nájemný vrah) a

nezbytné věci (na cestování po světě) a vyrazil... 7 **do pouště / 8 do města**

6 Pedra popadlo chvilkové šílenství a vyběhl ven od toho neštěstí. Tam ho potkal... 9 **medvěd / 10 mustang**

7 Několik dní jen tak chodil pouští, až mu došla všechna voda – protože si vzal jen jednu bezednou lahvičku – a už téměř umřel, když tu náhle potkal kobru.

11 Začal ji bodat nožičkem. / 12 Zeptal se jí, jestli umí mluvit. / 13 Nechal ji být.

8 Šel do města. Cestou narazil na škorpióní dálnici. A škorpióní strážci ho ubodali k smrti. KONEC

9 Pedro potkal mluvícího medvěda a trvale se z toho zbláznil. Myslel si ale, že jenom spí, a zdály se mu sny o medvědím salámu. KONEC

10 Pedro potkal divokého mustanga. Chytil ho do lasa a ochočil si ho. Pak na něm jezdil, lovil bandity, prodával zbraně a nakonec pokojně zemřel. Dostal se do nebička, kde potkal svoji maminku. KONEC

11 Kobra byla lepší, mrštnější a silnější, a Pedra zabila. KONEC

12 Kobra využila okamžiku, vrhla se na Pedra, uštkla ho a zhltnula jak steak z koně. KONEC

13 Pedro ji nechal být, obešel ji a dal se na útěk. Mezitím ale ztratil směr, a tak bloudil a bloudil, až... 14 **došel do jednoho městečka. / 15 potkal anděla.**

14 To městečko se jmenovalo Pernézie. Byl tam velký problém s kriminalitou. Kradlo se, lhalo se a vraždilo, a dokonce se tam podvádělo! Ale jakmile tam Pedro přišel, najednou jako by vše ustalo. A tak dal Praparaparpán (v té době starosta města) Pedrovi ruku své krásné 20leté babičky Bráží. KONEC

Pedro se s ní oženil, měli spolu dvě sestřenice a jednoho tatínka. A to je krásný, šťastný KONEC!

15 Pedřík potkal Anděla (s velkým A, v té době jakýsi Bůh). Ten mu řekl, že už pro svět udělal dost, usmál se na něj a... **16 vytasil pistoli. / 17 daroval mu překvapení.**

16 Anděl vytasil pistoli na tic tacy, střelil s ní Pedra a ten se ocitl v sedmém nebi, kde se setkal se svou maminkou. KONEC

17 Pokud je: pondělí – pero, které chrlí mrtvou vodu; úterý – úhoře, který vás obtočí a odnese do věčných lovišť; středa – straku, která zobákem usmrcuje a poté odnáší do pekla; čtvrtek – čerta, svého věrného kamaráda; pátek – provaz, na kterém vás vytáhnou do sedmého nebe; sobota – sen, v němž se ocitnete; neděle – nic, Anděl nepracuje, Pedro čeká na pondělí. At' už Anděl udělal cokoliv, Pedro se ocitl v sedmém nebi. Setkal se s maminkou a žili si už jenom šťastně. KONEC

Martin Bečvář

Bomba (akční detektivka)

1 Je nádherný slunečný den a pyrotechnik Pavel Novotný a detektiv Josef Malý si užívají krásného víkendu. Najednou zazvoní telefon.

2 Novotný a Malý ho zvednou. / **3** Novotný a Malý ho brát nebudou.

2 „Prosím, Malý,“ řekne to telefonu detektiv. Z telefonu se ozve: „Dobrý den, tady je Šíma, přijed'te na tuto adresu. Právě jsem vám ji poslal do SMS. Došlo zde k výbuchu.“ „Ok, jedeme tam. Nashle,“ odpoví Malý. „Pavle, jdeme!“ dodal ještě.

1 Pavel odmítne jít, protože chce dopít kávu. A tak se ke kávě vrací také Malý. / **4** Novotný a Malý jedou na místo činu.

3 Telefon chvíli zvoní, ještě chvíli a poté zvonit přestane. Novotný a Malý si užívají pohody dalších pět minut a pak telefon zazvoní znovu. „Do prkenný ohrady, to je Šíma, to bychom měli vzít, jinak bude průšvih,“ podotkne Malý. „Prosím, Malý. Pardon, minulého volání jsem si nevšiml.“ „Přijed'te na tuto adresu. Poslal jsem vám ji do SMS. Došlo k výbuchu.“ „Dobře, jedeme. Pavle, jdeme,“ řekne Malý. **1 Pavel odmítne jít, protože chce dopít kávu. A tak se**

ke kávě vrací také Malý. / 4 Novotný a Malý jedou na místo činu.

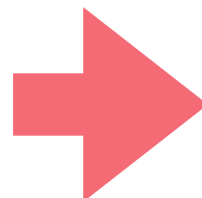
4 Malý a Novotný jedou na místo činu. „Do háje, zase červená!“ řekne Novotný. Teprve teď jim došlo, že zapomněli policejní houkačku. „No, máme dvě možnosti,“ řekne Malý.

5 Novotný a Malý počkají na zelenou. / **6** Novotný a Malý nebudou čekat. Pojedou na červenou.

5 „No co, tak počkáme,“ řekne Novotný. „Sláva, zelená!“ zakřičí Malý radostně. „Jo, Pavle, tady zatoč, tam to je,“ dodá ještě. „Ok, Pepo.“ Jsou na místě a vystupují z auta. „Proboha, to byl pořádný výbuch,“ řekne Novotný.

7 „Naši chlapi“ už to na místě prohledávají. / **8** Novotný a Malý jsou na místě první.

6 „Kašleme na pravidla, jedeme!“ zvolal Novotný. „Tak na to teda šlápní, Pavle!“ Bum! Třísk! Po hlavní silnici jelo zrovna také osobní auto a v plné povolené rychlosti vletělo do auta Novotného. **9** Nikomu se nic nestalo, ale musí řešit způsobenou nehodu. / **10** Mají několik zranění, a navíc musí řešit způsobenou nehodu.

7 „Takže jak vidím, Pavle, nebudeme mít už tolik práce. Naši chlapi to tu prohledávají,“ řekne Malý. „To jsem rád,“ odpoví Novotný. „Tak co se tu stalo, chlupci?“ ptá se Malý. „Výbuch poškodil budovu, a víc zatím nevíme,“ odpoví tým. „Díky,“ odpoví Malý. „Radši bych se zavolal ještě Karla,“ oznámí Novotný. **11** Karel přijíždí.

8 „Tak se tu porozhlédneme,“ řekne Malý. „Jak vidím, výbuch poškodil tuto budovu,“ zareaguje Novotný. „Ano, a?“ „Pro jistotu zavoláme ještě Karla,“ odpoví Novotný. **11** Karel přijíždí.

9 „Do háje, to nás tak strašně zdrží!“ čílí se oba. Novotný a Malý vystoupí z auta a řidiči druhého auta se omluví a zavolají policii. Ta po chvíli přijede, sepíší protokol a Malému a Novotnému zařídí kvůli případu náhradní auto. **15** Novotný a Malý přijíždějí s velkým zpožděním konečně k výbuchu.

10 „Au! To bolí!“ vzdychl zraněný Malý s krví na čele. „Jo, máš pravdu. Mě zas pro změnu bolí noha,“ řekl Novotný. „Zavoláme policii i s doktorem.“ „Souhlas.“ Novotný a Malý vystoupí z auta, omluví se řidiči druhého auta a čekají. „Proč jsme jeli na tu červenou? Zdrží nás to!“ povzdechnou si. Po příjezdu pomoci jsou ošetřeni a sepíší protokol. Dostanou náhradní auto. **15** Novotný a Malý přijíždějí s velkým zpožděním konečně k výbuchu.

11 Na místo přijíždí Karel Janda – specialista na bombové výbuchy. „Ahoj Karle, tady to vybuchlo, co si o tom myslíš?“ ptá se Novotný. „Ahoj, jdeme se tam podívat a uvidíme.“

12 K výbuchu došlo v domě s kanceláři. / 13 K výbuchu došlo v bytovém domě.

12 „Naštěstí je víkend a tady v kancelářích nikdo nebyl,“ řekne Karel. „Díkybohu!“ zaraduje se Novotný. „Nicméně tipoval bych, že šlo o plánovaný útok a cizí zavinění. Ani bych nevyločoval, že se tu pachatel stále skrývá,“ řekne ještě Karel. „Podívejte!“ zakřičí Malý.

14 Novotný, Malý a Janda běží za pachatelem.

13 „Ajaja, tohle je zlý,“ vzdychne Karel. „Co je?“ ptá se Malý. „No, několik lidí to tu schytalo, máme pět obětí, a bohudík v době výbuchu v domě nebyli všichni nájemníci,“ dodá Karel. „Pět lidí, to je moc...“ řekne Novotný. „To jo, ale je to tak. Nicméně bych řekl, že šlo o plánovaný útok, a vůbec bych nevyločoval, že se zde pachatel ještě někde schovává,“ řekne Karel. „Podívejte!“ vykřikne Malý. 14 Novotný, Malý a Janda běží za pachatelem.

14 „Stůj!“ křičí všichni současně. „Ty, Karle, to vezmi zleva, ty, Pavle, zprava a já to vezmu zezadu,“ poručí Malý. Pachatel běží, běží, a najednou zakopne o uvolněnou dlažební kostku. Všichni ho zadrží a Josef Malý spustí: „Jak se jmenuješ? Odpálil jsi to tady? A proč jsi to udělal?“ „Ted’ už na tom stejně nezáleží... Jo, udělal jsem to. Jmenuju se Marek Procházka a odpálil jsem to tady, protože nenávidím lidi,“ řekne pachatel. „Proč by na tom nemělo záležet?“ ozve se Novotný. „Protože jsem sem schoval ještě jednu bombu, ale tu nenajdete a všichni tu umřeme!“ zakřičí Procházka. „Takhle! Ty, Pepo, tu zůstaň a postarej se o něj. My jdeme, Pavle,“ řekne Karel. Přišli do domovní chodby a tam uslyší tikaní. Vydají se směrem za zvukem a ve sklepě najdou bombu, která má za minutu vybuchnout. „Do háje!“ řekne Novotný. „Ted’ musíme přestříhnout dva dráty!“ řekne Janda. Zbývá dvacet pět sekund do výbuchu. „Červenej a modrej! Přestříhni červenej a pak modrej!“ zakřičí Novotný. „Jo!“ odpoví Janda a přestříhne tyto dva dráty ve chvíli, kdy do výbuchu zbývalo osm sekund. Novotnému s Jandou se to podařilo! Vrátili se za Malým, odvedli Procházku do vězení a oslavovali vyřešený případ... KONEC

15 „Jed’, jed’, jed’!“ zakřičí Malý na Novotného. „Jo, však jedu, jen nechci, abychom se zase vybourali,“ reaguje Novotný. „Tady zatoč!“ Novotný a Malý dojedou na výbuchem zasažené místo. V tu chvíli vybuchne i druhá nastražená bomba. Novotný, Malý, ale i samotný pachatel umírají. KONEC

